

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עניסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....6:24
מוצאי יו"ט.....7:49
שיעורים כסדרן
נ"ד.....מלכים ב' כ"ג-כ"ד
בבלי.....מנחות נ"ב
ירושלמי.....ברכות נ"ח
תוספתא.....מנחות פרק י"א
רמב"ם.....מתנות עניים ה'

שנה 8, גליון 3 (363)

שמיני עצרת, שעת תשע"ט לפ"ק

מוהר"א ש' דערצייילט

טאנצן מיט די הייליגע תורה

דער הייליגער רמב"ם שרייבט (הלכות לילך, פרק ה', הלכה ט"ו) אז א איד דארף זיך זייער פרייען מיט די מצוות וואס ער טוט, ער דארף זיין זייער פרייליך מיט דעם וואס ער דינט דעם אייבערשטן, און ווער ס'איז נישט פרייליך מיט זיין עבודת ה' קען באקומען אויף דעם א גרויסע שטרף, אזוי ווי דער פסוק זאגט ביי די תוכחה אז די אלע שווערע שטראפן וועלן קומען ווייל מ'האט נישט געדינט דעם אייבערשטן מיט שמחה און מיט א פרייליך הארץ, ווי דער פסוק זאגט (דברים כ"ח, מ"ז), "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב". און ווער עס האלט זיך גרויס און ס'פאסט אים נישט זיך פרייען מיט'ן אייבערשטן איז א זינדיגער און נארישער מענטש, אויף אים זאגט דער פסוק (משלי כ"ה, ו'), "אל תתהדר לפני מלך", און פארקערט, ווער ס'קוקט נישט אויף זיין אייגן כבוד, ער טאנצט און ער פריידט זיך מיט'ן אייבערשטן און מיט זיין תורה, אזא מענטש האט די ריכטיקע כבוד, אזא מענטש דארף מען ארויפקוקן, אזוי ווי דוד המלך האט געזאגט (שמואל ב' ו', א"ב) "ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיניך", ווען מ'האט געטראגן דעם הייליגן ארון האט דוד המלך געטאנצן און זיך געפריידט מיט'ן אייבערשטן, ווי דער פסוק זאגט (שם, ט"ו) "ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני ה'", עס איז אים נישט אנגעגאנגען אז מ'קוקט אים אראפ, עס איז אים נישט אנגעגאנגען אז ער ווערט פארשעמט, ער האט נאר געטאנצן און זיך געפריידט מיט'ן אייבערשטן, פאר די כבוד פון די הייליגע תורה.

שמחת תורה

רבי נתן ז"ע האט דערצייילט (שח"ת ה"ו, סוף ה"ט) אז ער פלעגט קומען צום רבי'ן נאך שמחת תורה, און דער רבי האט אים אלץ געפערעט אויב ער איז געווען פרייליך שמחת תורה, און דער רבי האט אים דערצייילט ווי פרייליך קאיז געווען ביי אים, אז דער עולם האט געטאנצן און זיך געפריידט, און דער רבי האט זייער הנאה געהאט פון דעם. אויך האט אים דער רבי אמאל געזאגט אז איינמאל שמחת תורה איז ער געווען אלץ ביי זיך אין צימער, און ער איז געווען אויך פרייליך אז ער האט געטאנצן אלץ אפילו ווען קיינער איז נישט דארט געווען. די גענוואלדיגע עת בציון וואס קאיז נא ווען אידן טאנצן און פרייען זיך מיט די הייליגע תורה קען מען נארנישט פארנייען. דער הייליגער רבי חיים ויטאל ז"ע האט דערצייילט אויף זיין רבי'ן דער אר"י הקדוש (פי ע"ז ח"ט, שער הילול, פרק ה') אז ער פלעגט טאנצן די ויזן הקפות מיט די תורה, און ווען ער האט געענדיגט און איז אהיימגעגאנגען, האט ער געקוקט וואו קאיז נא נאך א שול וואו מ'האלט נאך איינמאל טאנצן, און ער איז אויך דארט אריין צו טאנצן און זיך פרייען מיט זי, און ווען מען האט דארט געענדיגט איז ער געגאנגען וואו קאיז נא נאך א שול וואו מ'טאנצט נאך, ער האט נאר געוואלט טאנצן נאך און נאך מיט די הייליגע תורה.

איינמאל האט מרת אדל ע"ה, די סאבסטר פון בעל שם טוב ז"ע, זיך צוגעקוקט ווי אזוי די תלמידי הבעל שם טוב טאנצן און פרייען זיך מיט די תורה, און זי האט געזען ווי איין תלמיד דעם פון די ווייס און ער טאנצט נישט, ווען זי האט אים געפערעט פארנוואס ער טאנצט נישט, האט ער געזאגט אז זיין שידך האט זיך אים צוריקן און ער קען טאנצן מיט אלע חברים, האט זי אים געפערעט אויב זי וועט אים ברענגן גייע שידך צי ער זאגט איר צו אז זי וועט געבוירן א אינגל ביז א יאר, האט ער איר צוגעזאגט, און זי האט אים געברענגט שידך, און געענט יאר האט זי געבוירן איר גרויסער זון דער רבי רבי ברוך פון מעזריטש ז"ע. זעט מען פון דעם אויך די גרויסע פת וואס מען קען פועלן דורך די טאנצן פון שמחת תורה.

ביים הייליגן בעל שם טוב ז"ע וועגן אמאל געטאנצן די תלמידים אים שמחת תורה מיט גרויס פרייד, און אזוי ווי זי וועגן געווען דארטמיט אז געווען איין תלמיד וואס איז געגאנגען זייער נאנט צוים ברענגן וויין פון קעלער אז דער עולם ואל מרינגען און זיך פרייען מיט די תורה.

די וויין איז אפער געקומען פונעם קעלער פון בעל שם טוב וואס דארט איז געווען צוגעגרייבט וויין פאר קרויש און הכרזה פאר'ן גאנצן יאר. און ווען זי ווייב פון בעל שם טוב האט געזען אז מען הערט נישט אויף צו געמען נאך און נאך וויין, האט זי כוונת געהאט אז פאלד וועט שוין נישט בלייבן קיין וויין פאר'ן בעל שם טוב צו קרויש מאכן, האט זי געזאגט פאר איר מאן אז ער זאל זאגן פאר די תלמידים אז מען זאל שוין אויפקען צו מרינגען און טאנצן, ווייל עס וועט נישט בלייבן קיין וויין מער אין קעלער. האט דער בעל שם טוב איר געזאגט, "דו זאגסט גוט, גיי דו אלץ און זאג זי אז זי זאל שוין אויפקען".

א גוט ווארט

זאגט, מען קען הערן מענטשן זאגן: "דער מענטש איז זייער מצליח ווייל ער האט גאלדענע הענט", "דער איז מצליח ווייל ער האט א אייזערנע קאפ"; מען פארנעקסט אבער אז דער אייבערשטער איז דער וואס געבט די גאנצע העלחה פארן מענטש, ער געבט פרנסה פארן מענטש, און עס האט גארנישט צו טון מיט גאלדענע הענט אדער א אייזערנע קאפ. די גאנצע וועלט פירט זיך פונעם אייבערשטן, אזוי ווי אזוי ווי שלמה המלך זאגט (קהלת ט, יא): "לא להכמים לחם, וגם לא ללבנים עשר וגו'".

ווען זי איז אפער געגאנגען און געפונען די מיר פון בית המדרש, האט זי געזען די פיער וואס נעמט ארום די תלמידים, ווי זי טאנצן און פרייען זיך מיט די תורה מיט אזא ברען און התלהבות מיט אזא גרויסע שמחה. און דאן האט זי מער נישט געטראכט פון זיין זאגן אז זי זאל אויפקען, נאר אדרכה זי אלץ איז געגאנגען זי ברענגן נאך וויין אז זי זאל ווייטער טאנצן און זיך פרייען מיט די תורה.

ווען מיר פון די מעשה די גרויסקייט פון טאנצן און זיך פרייען מיט די תורה, און כאטש אז מיר מרינגען נישט קיין וויין, מיר קענען נישט פארנייען אונזערע מוחות צו די מוחות פון די תלמידי בעל שם טוב ז"ע, דער רבי האט אונז אנגעזאגט אז מיר זאלן נישט מרינגען קיין משקה ה'שכר (הלכות ב' סוף כ"ב), אפער אויפיל קענען מיר זיך אפבלענדען זיך צו פרייען און צו טאנצן מיט די הייליגע תורה מיט גרויס ברען.

רבי נתן האט זייער שטארק מקפיד געווען אז מ'זאל נישט מרינגען קיין וויין און פרוינגען אים שמחת תורה, מ'דארף נאר טאנצן און זיך פרייען מיט די תורה, נישט מיט די אלקאהאל, וואס דאס מאכט אז מ'זאל נישט קענען געהעריג דאווענען, און די גאנצע שמחת תורה ווערט נאר צעשטערט.

אין געוויסע פלעצער איז איינגעפירט אז אום שמחת תורה מאכט מען חונק פונעם בעל תפלה, מ'זארפט זאכן אויף אים און מ'שטערט אים איינמאל דאווענען. דאס איז א נארישער מנהג און קיין מקור, ווייל אויב דרייט מען אפער די שול און מ'שטערט, איז דאס נישט קיין שמחה נאר הוללות און מ'זאר דאס נישט מון, דאס הייסט נישט אז מ'פריידט זיך מיט די הייליגע תורה.

די סיבה פארנוואס מענטשן מרינגען זיך און און טוען ווילדע זאכן, איז נאר ווייל זי ווילן אזוי שטארק ווערן פרייליך, און זי וועגן געבען אזוי דעפערעט און צעבראכן, און זי מיינען אז דאס וועט זי מאכן פרייליך. דאס איז אפער א גרויסער מיותר, מ'טאנצט מאכע און מ'מאכט זיך אפילו נאריש צו ווערן פרייליך. דאס דארף אפער זיין מיט א קלארע כוונה, צו האלפן קאפ און געדענקען מיט וואס מ'פריידט זיך, צו וואס מ'ווייל צוקומען, מיט וואס מען וויל אפטרדיג זיך פרייען. די ציל צו וואס מ'ווייל צוקומען איז נאך זיך צו פרייען מיט'ן אייבערשטן און מיט די הייליגע תורה, ווייל נאר דאס קען אפטרדיג פרייליך מאכן א מענטש.

וואויל איז דעם וואס איז וזכה צו טאנצן און זיך צו פרייען מיט די תורה אום שמחת תורה, און ער איז זיך מקבל אז פון עפעס וועט ער שוין לערנען פלייסיג די הייליגע תורה, וואויל איז אים אויף די וועלט און וואויל איז אים אויף געטן וועלט.

מיט דעם טייטש מוהר"א"ש דעם מאמר "ל" (ספר דרו"מ):
"שכינה מה לשון אומרת, קלני מראשי קלני מדרושי, דער אייבערשטער קלאמט, דער קלני טוט מיר וויי, די הענט טוט מיר וויי, יעס טוט מיר וויי צו הערן ווי מענטשן זאגן אז א גוטע קאפ" ברענגט העלחה, אדער גוטע הענט ברענגט עשירות, נישט דער אייזערנע קאפ מאכט רייך, און נישט די גאלדענע הענט מאכט געלוינגען, נאר אלעס קומט פונעם אייבערשטן.
דערפאר טוען מיר אן תפילין אויף די הענט און אויף די קאפ, מיר בינדן צו אונזער הענט און קאפ צום אייבערשטן, וואס דורכדעם טוען מיר ווייזן אז אלעס וואס מיר האבן, אלעס קומט פונעם אייבערשטן. דאס איז פשט פון משעבד זיין אונזער הארץ און אונזער קאפ צום אייבערשטן, מיר בינדן זיך צו צו אים, און מיר ווייזן אז מיר קענען נארנישט טון אן דעם אייבערשטן.
(עצמת אמונה, פי האונו תשי"ז)

ב"י איד איז ער שוין א פארטיגער, ער פארלירט זיין מוט, ער פארלירט זיין לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, און דער איד ווייסט שוין נישט ווי זיך אהינצובוטן.

דערפאר האבן מיר דעם הייליגן רבי'ן, וואס ער איז אונזער דאקטער, ער קען אונז אויסהיילן. ווען מיר זאלן אויפנווארפן אונזער שכל און נעמען די עצות און לימודים פון הייליגן רבי'ן, וועט ער ארויסנעמען פון אונז די גופטיגע סם וואס יצר הרע האט אריינגעשפאסן אין אונז, מיר וועלן זיך קענען שטארקן אין אמונה, און מיר וועלן קענען הנאה פון אונזער לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

אנשי שלומינו פירן זיך אז ווען מ'טאנצט מיט די ספר תורה אין האנט אום שמחת תורה, שווערט מען אז גלייך ווען מ'וועט אוועקגיין פון די וועלט, זאל מען גיין צום הייליגן רבי'ן פאר א תיקון. אזוי ווי דער רבי האט אמאל געזאגט פאר איינעם וואס האט געהאלטן ביים אוועקגיין פון די וועלט אז ער זאל שווערן בנקיטת הפץ אז גלייך נאך זיין פטירה זאל ער קומען צום רבי'ן ער זאל אים מתקן זיין (עיינן ספר פעולת הצדיק, סימן תתמ"ח).

דער אמת איז אבער אז אויב דער פח פון שמחת תורה מיט די ספר תורה אין האנט איז אזוי גרויס אז מ'קען דאן פועל'ן צו קומען צום רבי'ן נאכ'ן שטארבן, איז דאך זיכער אז מ'קען דעמאלט פועל'ן אז נאך דא אויף די וועלט ביים לעבן זאל מען זוכה זיין קומען צום הייליגן רבי'ן, דאס מיינט אז מען זאל זוכה זיין צו לערנען די ספרים פון הייליגן רבי'ן און צו פאלגן זיינע עצות און לימודים, און אזוי וועט מען נאך דא אויף די וועלט קענען באקומען דעם ריכטיגן תיקון, און האבן א גליקליכע און געשמאקע לעבן.

ווען איז מען מעביר סדרה פרשת בראשית?

די בעסטע זאך וואס מאכט פרייליך א מענטש, וואס בארואיגט אים די נערווען אז ער זאל זיך האלטן אין די ראמען און זיך נישט אויפקעגן אזוי שנעל, איז די הייליגע תורה. ווען א איד איז זוכה צו לערנען תורה יעדן טאג, ווערט ער א רואיגער מענטש, ער ווערט צוגעגעבן צום אייבערשטן, ער באקומען א ריינע אמונה, און אויטאמאטיש איז נישט אזוי גרינג אים צו ברענגען צו פסע.

חז"ל זאגן (פרשת חללים, מנחה ט"ז) אויפ'ן פסוק (תהלים ט"ז, י"א) "שבע שמחות", אל תקרי שבע שמחות אלא שבע שמחות, דאס גייט ארויף אויף די זיבן מצות פונעם יום טוב סוכות; די פיר מינים פונעם לולב, הגיגה, שמחה, און סוכה. אויף זאגן חז"ל (שם) אויף דעם זעלבן פסוק "שבע שמחות", אז דאס גייט ארויף אויף זיבן חלקים פון די הייליגע תורה וואס דאס ברענגט א שמחה אויפ'ן מענטש; מקרא משנה ותלמוד, הלכות ואגדות, דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים.

ווען א איד איז זוכה צו לערנען תורה, ברענגט דאס אים א שמחה, ער ווערט א פרייליכער און רואיגער מענטש. און די ערשטע שמחה איז "מקרא", צו לערנען חומש, דאס מיינט מעביר סדרה צו זיין יעדע וואך די פרשה, שנים מקרא ואחד תרגום.

מענטשן זוכן אלע מיני סגולות פאר אריכות ימים, און דא האבן מיר א געוואלדיגע סגולה פון חז"ל, ווי חז"ל זאגן (ברכות ח) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הציבור שקל המשלים פרשיותיו עם הציבור משלמין לו ימיו ושנותיו, זעט מען א קלארע צוזאג פון די הייליגע חכמים אז ווער עס וועט מעביר סדרה זיין, וועט לעבן לאנג.

די בעסטע זאך איז ווען מען הייבט אן מעביר סדרה זיין שוין פון זונטאג, אזוי ווי עס ווערט גע'פסקינט אין שלחן ערוך (אורח חיים, סימן רפ"ה, ע"ג) אז מען קען שוין פון זונטאג אנהייבן מעביר סדרה זיין, און דער משנה ברורה ברענגט (שם) אז דער הייליגער גר"א פלעגט זיך אזוי פירן, דאס מיינט אז זונטאג איז מען מעביר סדרה פון אנהייב סדרה ביז שני, מאנטאג פון שני ביז שלישי, און אזוי ווייטער ביז פרייטיג ענדיגט מען די גאנצע סדרה.

כאטש דער גר"א הקדוש זאגט אז עס איז בעסער מעביר סדרה צו זיין די גאנצע סדרה פרייטיג, דארף מען אבער קוקן אויף די מצאות, פאקטיש זעט מען ביי רוב מענטשן אז זיי זענען נישט מעביר סדרה פרייטיג, ספעציעל אין די קורצע ווינטער פרייטאגס איז כמעט נישט מעגליך מעביר סדרה צו זיין, און אזוי גייט דורך א וואך נאך א וואך און מען איז נישט מעביר סדרה, ווייל מען וויל עס נאר טון פרייטיג.

דער אמת איז אבער אז מען קען זיך ביי דעם פארלאזן אויף די פשוטע הלכה אין שלחן ערוך, אז מען קען שוין אנהייבן מעביר סדרה זיין פון זונטאג, און אזוי וועט מען אויך זוכה זיין צו די אלע גוטע סגולות וואס דאס ברענגט מיט זיך.

די ערשטע פרשה אין די תורה איז פרשת בראשית, דאס איז א לאנגע פרשה, און רוב יארן קומט אויס אז פון נאך סוכות איז אפילו נישטא קיין גאנצע וואך צייט מעביר סדרה צו זיין פרשת בראשית, אמאל איז דא עטליכע טעג פון פרשת בראשית, און צומאל איז בלויז דא נאר א שבת בראשית.

ווען עס קומט שמחת תורה, מען טאנצט און מען פריידט זיך מיט די הייליגע תורה, דאן נעמט זיך יעדער איד פאר אז ער גייט שוין אנהויבן פון יעצט צו לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה, מ'זייט פרובירן יעדע וואך מעביר סדרה צו זיין די גאנצע פרשה. און ווען עס קומט נאך שמחת תורה, כאפט מען זיך אפילו נישט אז מ'מעגט זיך נאר א דריי און פרשת בראשית איז שוין פארביבער, מען האלט שוין פרשת נח, און אויב פארפאסט די ערשטע פרשה, פארלירט מען שוין די חשק ווייטער מעביר סדרה צו זיין די גאנצע יאר.

דערפאר דארף מען געדענקען אז אויף ביי פרשת בראשית איז דא די הלכה אז מ'קען שוין אנהויבן מעביר סדרה זיין פון זונטאג. נאך איינמיטן חול המועד סוכות קען מען שוין אנהויבן פון זונטאג מעביר סדרה זיין פרשת בראשית, יעדן טאג לערנט מען א חלק פון די פרשה, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, און אזוי ווייטער ביז צו שבת בראשית ווען מ'האט שוין געענדיגט גרינגעהייט די גאנצע סדרה. און אז מען הויבט אן דאס יאר מיט'ן רעכטן פוס, וועט שוין די גאנצע יאר גיין מיט א געשמאק, מען וועט זוכה זיין מעביר סדרה צו זיין יעדע וואך די גאנצע פרשה.

אין ספרים הקדושים ווערט געברענגט אז ווען א איד איז זוכה צו זיין פרייליך אום יום טוב, ברענגט דאס אים פרנסה פאר די גאנצע יאר. די סופי תיבות פונעם פסוק (ברכים ט"ז, ט"ו) "והיית א'ך ש'מ'ח", איז חת"ך, וואס דאס איז דער שם פון פרנסה, וואס איז אויך די סופי תיבות פונעם פסוק (תהלים קמ"ה ט"ו) "פנות'ך א'ת ר'ך", און די זעלבע סגולה באקומט מען אויך דורך'ן מעביר סדרה זיין, ווי חז"ל זאגן (ברכות ח) אז ווען א איד איז מעביר סדרה אין ער זוכה צו א לאנג לעבן, און ווען ער איז אייבערשטער געבט לעבן פאר א מענטש, געבט ער אים שוין אויך מיט פרנסה פאר'ן לעבן, ווי חז"ל זאגן (מנחותא, פסלה כ) אויפ'ן פסוק (שמות ט"ז, ד') "דבר יום ביומו; מי שקרא יום, ברא פרנסתו", און די סופי תיבות פון די ערשטע דריי פרשיות "בראשית נח ל'ך" איז אויך חת"ך, דער שם פון פרנסה.

לואמר בעטן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן זוכה זיין צו זיין אמת'דיג פרייליך דעם גאנצן יום טוב סוכות. נישט קיין חילוק וואס עס גייט איבער אויף אונז, זאלן מיר זיך האלטן אלעמאל רואיג און נישט ווערן אויפגעברענגט. און מיר זאלן זוכה זיין זיך צו באנייען פון פריש צו לערנען די הייליגע תורה, די ערשטע זאך זאלן מיר זיך פארנעמען מעביר סדרה צו זיין יעדן טאג אביסל פון די פרשה, אויף א וועג אז מיר זאלן ענדיגן די גאנצע פרשה יעדע וואך, שנים מקרא ואחד תרגום, און נאך איינמיטן חול המועד זאלן מיר שוין אנהויבן פון זונטאג מעביר סדרה צו זיין פרשת בראשית, און אזוי וועט אונז דער אייבערשטער געבן א גליקליכע פרייליכע יאר מיט אלע גוטע זאכן וואס מיר קענען זיך נאר וואוינשן.

(מתרגמים יום טוב סוכות)

הר'גענען און צונעמען זיין לעבן; ער מאכט אז דער מענטש זאל נישט זיין צופרידן פון זיין לעבן, פון זיין ווייב און פון זיינע קינדער. ער רעדט איין פארן מענטש אז א צווייטער האט א בעסערע לעבן, א בעסערע ווייב, בעסערע קינדער, א בעסערע דזשאב וכדו'. עס איז דא א ווארט אין קבלה שפראך "עירוב טוב ורע"; מהר"א"ש האט אונז אויסגעלערנט אז אלע הויכע ווערטער איז פאר אונז געזאגט געווארן, און מיר קענען עס פארשטיין. "עירוב טוב ורע" מיינט, אז ווען אדם הראשון האט געגעסן פונעם "עץ הדעת" איז געשען א "עירוב טוב ורע", אז יעדער מענטש מיינט: "ביי מיר איז שלעכט, און ביי יענעם איז גוט; מען מיינט אז די "טוב" איז ביי יענעם, און דער "רע" איז ביי מיר. אנשטאט מען זאל טראכטן אז ביי מיר איז ברוך השם גוט, און ביי יענעם ווייס איך נישט, און איך וויל נישט וויסן; טראכט מען די גאנצע צייט: 'פארנואס ביי מיר איז נישט גוט?' 'פארנואס האב איך באקומען אזא ווייב כדו'?" אנשטאט מען זאל זיין פרייליך, און לויבן דעם אייבערשטן אויף וואס מען האט, און אויף וואס מען האט נישט - מחלות און שוועריקייטן וואס מענטשן מאכן געבער מיט רחמנא לצלן.

א ברסלב'ער חסיד גייט שטענדיג ארום מיט א שמייכל, ער טאנצט און זינגט און לויבט דעם אייבערשטן אויף אלע חסידים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אים. איך האב געהערט פון א ברסלב'ער איד, א תלמיד "היכל הקדוש", א מורא'דיגע ווארט; עס איז דא אן אויסדרוק וואס מענטשן זאגן: "אלעס אינאיינעם, איז נישט דא ביי קיינעם", האט ער געזאגט: "אלעס אינאיינעם איז נישט דא ביי קיינעם, אויסער ביי איינעם; ביי מיר, און ער זינגט דאס מיט זיין ווייב און קינדער און פאר זיינע חברים; וואס זאל איך דיר זאגן, עס האט אים חן אויף דער וועלט ווען א מענטש וואס קען קלום דורך שטופן די וואך, און קלום וואס ער האט אויף שבת צו מאכן, און מיט דעם אלעס איז ער ארום אזוי פרייליך, און זינגט: "אלעס אינאיינעם איז נישט דא ביי קיינעם, אויסער ביי איינעם; ביי מיר".

דערפאר זע אויף צו זינגען דעם גיגון: "אלעס אינאיינעם איז נישט דא ביי קיינעם, אויסער ביי איינעם; ביי מיר" - וועסטו האבן אלעס גוטס. ר' נתן זכרוננו לברכה האט געזאגט: "ווען דער אייבערשטער הערט ווי א מענטש דאנקט אים און לויבט אים, זאגט ער פאר די מלאכים: "קוקט אן דעם איד, ער האט גארנישט און ער דאנקט מ'ך, איך וועל אים ווייזן וואס גוט מיינט", און פארקערט אויך, אז דער אייבערשטער הערט ווי איינער הערט נישט אויף זיך אפצוהערדן זאגט דער אייבערשטער: "איך וועל אים ווייזן וואס שלעכט מיינט".

איך בעט דיר, זיי פרייליך מיט דיין ווייב וואס דער אייבערשטער האט דיר געגעבן; געדענק ווען דו ביסט געווען א בחור האסטו נישט געוואלט לעבן, האסט נאר געוואלט חתונה האבן, יעצט האסט ברוך השם שוין חתונה געהאט, און דו האסט צוויי לעכטיגע קינדער, זיי פרייליך! טראכט נישט: "נע, מיין ווייב איז א שלעכטע, אן עקלדיגע וכדו'; זי איז געשטאנען וכדו'", וזך אויף וואו דו קענסט טרעפן אין איר א נקודה טובה, און זיי איר דן ל'ך זכרת. מען גייט שוין באלד אהיים, און עס איז א שאד פאר די פאר יאר וואס מיר לעבן, אז מיר זאלן זיך קריגן און בלאזן איינער אויפן צווייטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז דו זאלסט מצליח זיין אין אלע דיינע וועגן.

BreslevCenter.com lenswers

קען איך אויך זוכה זיין צו לערנען תורה?

דער גאון רבי שמעון שוואב וצ"ל איז געפארן אלס בחור פון אמעריקע קיין פוילן צו לערנען תורה אין ישיבה אין די שטאט מיר, אויפן וועג אהיים האט ער באשלאסן זיך אפצושטעלן אין שטאט ראדין צו טרעפן דעם הייליגן חפץ חיים ז"ע און נעמען א ברחה. ביים חפץ חיים איז געווען א גרויסע חשיבות ווען ער האט לערנט און געלערנט פלייסליך, נאכדערצו אז דער בחור האט זיך געשליפעט פון אמעריקע קיין אייראפע צו לערנען תורה, דערפאר האט ער אים זייער מקרב געווען און אים געלאדענט צו זיך אהיים אויף שבת.

דעמאלט איז געווען פרשת שלח, שבת שירה, ווען מ'ליינט אין די פרשה וועגן די מן. ביי די שנה האט דער חפץ חיים ז"ע גערעדט פון די מן, ער האט זיך געקויפט די פינגער מיט ליבשאפט און געשמאקט און איז געווען אזוי איבערגענומען פון די מן, ער האט געזאגט, "מן מן! וואסערע געשמאקט טעמים האט די מן געהאט! מן האט דאך געקענט שפירן אין די מן אלע טעמים פון די וועלט!"

רבי שמעון איז דאך געווען ביים טיש, ער איז געווען א נייגעריגער בחור און ער האט זיך גענומען די שטארקייט צו טרעפן דעם חפץ חיים ז"ע, "און וואס איז געווען מיט איינעם וואס האט נישט געוואלט שפירן קיין טעם אין די מן? וואסערע טעם האט ער געפילט...?"

האט דער חפץ חיים ז"ע אים געזאגט אזוי, "קוק אהער, אין די תורה איז דאך אויך דא אלע טעמים פון די וועלט, ס'דא פשוט דער דרוש און סוד, איינער האט מער ליב צו לערנען בעיון און א צווייטער מער פשוט, איינער האט מער ליב פשוט פשוט און א צווייטער האט מער ליב דרושים און פלפולים, איינער האט ליב דרוש און א צווייטער וויל מחדש זיין אייגענע חידושים, ס'דאך דא אזויפיל חלקים אין די הייליגע תורה אז יעדער איינער קען זיך טרעפן זיין ווינקל וואס ער האט ליב און זיך מחיה זיין דערמיט, ער קען שפירן אין די תורה געוואלדיגע געשמאקט טעמים."

דער חפץ חיים ז"ע האט ווידער געקויפט די פינגער מיט געשמאקט און ליבשאפט און ווייטער ממשדף געווען, "תורה תורה! וואסערע געשמאקט טעמים איז דא די הייליגע תורה! מן קען דאך שפירן אין די תורה אלע טעמים פון די וועלט! ווידער זענען אבער דא מענטשן און אויך בחורים אין ישיבה, וועלכע דרייען זיך ארום פוסט און ליידיג, זיי פארברענגען די צייט מיט נארישקייטן, וויפיל מ'זאל זיי זאגן אז די תורה איז זיס און געשמאק, שפירן זיי אבער נישט דעם געשמאקט טעם אין דעם..."

רבי שמעון האט שוין גוט פארשטאנען דעם ענטפער צו זיין פראגע, ווער עס האט נישט געהאט קיין שכל צו אויסוועלן א גוטע טעם וואס ער וויל פילן אין די מן, האט טאקע נישט געשפירט קיין טעם דערין, און די זעלבע און מיט די הייליגע תורה, אויב איינער וויל נישט שפירן קיין טעם, שפירט ער טאקע גארנישט, און ער פארפאסט אזויפיל גוטע טעם וואס ער וואלט זיך זיך געקענט באפעלן די פינגער, איינער וואס האט אבער דעם קאפ אויפן פלאץ, וועט אנהויבן לערנען די הייליגע תורה, און דאן וועט ער שוין שפירן דעם געשמאקט טעם אין די הייליגע תורה.

און דאס איז וואס חז"ל זאגן (פסוקא פסוקא) "לא תתן תורה אלא לאוכלי המן", די תורה איז נישט געגעבן געווארן נאר פאר די וואס האבן געגעסן דעם מן. ווען א איד איז זוכה צו לערנען די הייליגע תורה, קען ער שפירן אין דעם אלע גוטע טעם, פונקט ווי ביי די מן.

א איד קען טראכטן צו זיך, "נע, דאס איז נישט געמאכט פאר מיר, איך ארבעט שווער און איך האב נישט קיין צייט צו לערנען, אין די האב נישט קיין גוטע קאפ און איך פארשטיי נישט קיין לערנען, און אין אן אומגעווענליכער מענטש און איך האב נישט קיין געדולד זיך צו זעצן לערנען, איך געדענק סיי ווי נישט וואס איך לערן, איך וועל קיינמאל נישט שפירן א זיסקייט אין די הייליגע תורה", און אזוי ווייטער וואס זענען געווען זיינע אייגנארטיגע תירוצים פארוואס די תורה איז נישט געמאכט פאר אים. דער אמת איז אבער אז דער אייבערשטער האט געגעבן די הייליגע תורה פאר יעדן איד און אויסנאם, און זענער איד האט א וועג ווי אזוי ער קען אויך האבן א ישיבות מיט די הייליגע תורה, יעדער איד קען זוכה זיין צו שפירן דעם געשמאקט ויסן טעם פון די הייליגע תורה, און דאס וועט אים געבן א טעם און ספוק אין זיין לעבן.

דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א "סדר דרך הלימוד" (שיחות פריי, סימן ע"ב), א וועג ווי אזוי יעדער איד קען זוכה זיין צו לערנען די הייליגע תורה; אז מ'קען זאגן די ווערטער פון תורה אפילו מ'פארשטייט נישט וואס מ'זאגט, און אפילו מ'זענענדיג נישט וואס מ'לערנט. אויך דעם וועג קען יעדער איד לערנען, אפילו מ'האט א שוואכע קאפ, אפילו ווען מ'האט נישט קיין געהעריגע חבורה און מגיד שיעור, און אפילו ווען מ'האט נישט גענוג צייט; מ'דארף בלויז עפענען א חומש, א משניות, א גמרא, א מדרש, א שלחן ערוך, און אזוי ווייטער אלע חלקים פון די הייליגע תורה, און אנהויבן זאגן די הייליגע ווערטער; מיט דעם האט מען די מקוה פון לימוד התורה, און דאס הייליגע דעם מענטש און דערנענטערט אים צום אייבערשטן.

דאס קען יעדער איד באווייזן, קאפט פאר שורות תורה יעדן טאג. דער רבי האט אמאל פארגעהאלטן א איד פארוואס ער לערנט נישט ליכט מיטן מוה"ר, חלק א, סימן פ"ח, האט דער איד זיך פארענטפערט אז ער האט נישט קיין צייט צו לערנען ווייל ער איז זייער פארנומען מיט זיינע געשעפטן. האט אים דער רבי געזאגט אז פון דעסט וועגן דארף ער פרובירן דארף צו גיב'ענען אביסל צייט צו לערנען. און דער רבי האט מיט דעם אויסגעטייטשט דאס וואס חז"ל זאגן (שבת ל"א) אז מען פרעגט דעם מענטש אויף יענע וועלט, "קבעת עתים לתורה?", בפשטות מיינט עס אז מען פרעגט דעם מענטש אויב ער האט באשטימט יעדן טאג א צייט צו לערנען, קען דאס ווארט "קבע" קען אויך מיינען גיב'ענען, אזוי ווי דער ספוק זאגט (פסוקא פסוקא) "קבע את קבעיהם נפש". דאס מיינט צו זאגן אז מען פרעגט דעם מענטש אויב ער האט נאכגעגעבן גיב'ען עפעס צייט צו לערנען תורה.

ווען א איד הערט זיך צו די הייליגע עצות פון רבי'ן, ער ווייסט דאך ביי זיך ווי אזוי זיינע טעג און יארן לויפן דורך מיט גארנישט, ער ווייסט ביי זיך וויפיל צייט ער פארברענגט און ווי ווייניג ער איז אנגעבינדען אין די הייליגע תורה, און ער זעט דעם "סדר דרך הלימוד" פון הייליגן רבי'ן, ער נעמט זיך פאר אז יעדן טאג וועט ער קענען די הייליגע תורה און זאגן די ווערטער פון תורה, דאן קען ער זיך אמת'דיג פרייען און טאנען מיט די תורה, ווייל ער ווייסט שוין א וועג ווי אזוי ער וועט אויסגעבן די קומענדיגע יאר ווי עס דארף צו זיין, און זיין מקושר מיט די הייליגע תורה.

מ'מישט אריבער צו נייעם בלעטל

דער רבי זאגט (שיחות פריי, סימן ע"ב) אז ביי די וועלט איז שפחה א פראבלעם, מענטשן רעדן זיך אפ אז זיי פארנעסן זאכן און זיי האבן צער פון דעם. אבער – האט דער רבי געזאגט – ביי מיר האט שפחה א גרויסע מעלה, ווען נישט דעם וואס א מענטש פארנעסט, וואלט ער קיינמאל נישט געקענט זינען דעם אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין, ער וואלט אלעמאל געדענקט אלע זיינע שוועריקייטן וואס זענען אויף אים אריבער, און דאס וואלט אים זייער געשטערט אין לעבן, אזוי ווי אבער א מענטש פארנעסט, קען ער אלעמאל אנהויבן פון ניי, ער קען פארנעסן אלעס וואס ער האט געטון ביי זעצט, און אייביג אנהויבן פון פריש.

ספעציעל ווען עס קומט צו לערנען תורה, און א איד קען האבן חלישות הדעת אז ער פארנעסט אלעס וואס ער לערנט, פארגעט דער רבי דעם מדרש (ויקרא רבה י"ט ב.) א משל צו איינעם וואס האט געדונגען ארבייטער אז זיי זאלן אים אפילו פארטער, די פסוקע זענען אבער געווען געלעכערט און וואס מ'האט אריינגעזאגן דאסר, איז גלייך אורי'סגעריגען, האבן די נארישע ארבייטער געטראכט צו זיך אז אויב גיסט זיך סיי ווי אויס אלעס וואס מ'לייגט דארט אריין, איז דאך א שאד אויף די ארבעט; ווינער די קלוגע ארבייטער האבן געזאגט, "וואס גייט אונז דען אן אז ס'גיט זיך אויס? מיר באקומען דאך באזאלט אויף יעדן טאג וואס מיר ארבעטן, מיר וועלן באקומען אונזער שוהר אפילו ווען עס בלייבט גארנישט אינעם פאס. די זעלבע איז מיט די הייליגע תורה, אפילו ווען א מענטש פארנעסט אלעס וואס ער לערנט, וועט ער אבער באקומען אסאך שוהר פונעם אייבערשטן אויף יעדע ווארט תורה וואס ער האט זוכה געווען צו לערנען אויף די וועלט. דער אייבערשטער האט ספעציעל אזוי געמאכט אז מ'זאל פארנעסן דאס לערנען, כדי מ'זאל אלץ האבן א פרישע חשק און געשמאקט אין די הייליגע תורה (קמ"ה ב"ה א"ה ליד).

דערפאר איז זעצט די צייט צו פארנעסן אלעס וואס מ'האט געטון ביי זעצט, און אנהויבן זעצט מיט א פרישקייט צו לערנען די הייליגע תורה. די תורה ענדיגט זיך מיט די ווערטער (דברים ל"ה י"ב) "לעניי כל ישראל", זאגט אויף רש"י אז משה רבינו האט זענען און די לוחות, וואס זאגן האט געמאכט אז מ'זאל פארנעסן דאס לערנען (עין ברכות י"ג). און גלייך הויבט מען נאכאמאל פון אנהויב צו לערנען בראשית. דווקא דורך דעם וואס א איד פארנעסט אלעס וואס איז געווען ביי זעצט, האט ער די כח אנהויבן נאכאמאל פון פריש. א איד דארף שטענדיג מאכן א נייע התחלה, פארנעסן אלעס וואס ער איז דורך ביי זעצט און אנהויבן נאכאמאל מיט א פרישקייט, אזוי ווי ער וואלט זעצט געבוירן געווארן, און ער הויבט זעצט אן צום ערשטן מאל דינען דעם אייבערשטן.

מען פירט זיך אום שמחת תורה אז ווען מען הויבט אויף די ספר תורה ביי הגהקה הויבט מען עס אויף די פארקערטע זייט, דער וואס הויבט אויף די ספר תורה זעט נאר די ליידיגע זייט פון די פארקערטע. דאס קומט לערנען דעם מענטש אז אפילו ער האט שוין געלערנט די תורה, ער האט שוין אלעס געלערנט, זאל ער נישט זאגן אז ער דארף שוין מער נישט לערנען, נאר מ'ווייזט אים א ליידיגע פארקערט אז ער האט נאך אפילו נישט אנגעהויבן צו לערנען, ער דארף זעצט נאכאמאל אנהויבן מיט א פרישקייט. אפילו א מענטש זעט זיך ווי א ליידיג שטיקל פארקערט, ער האט ממש גארנישט קיין תורה אין זיך, קען ער אויך אנהויבן פון זעצט, אזוי ווי א קליין קינד וואס איז זעצט געבוירן געווארן און הויבט זעצט אן זיין לעבן מיט נאר א נייעם געשמאקט חשק.

בית המדרש היכל הקודש ברסלב

נתיסתרה ע"י בית מוהרא"ש ז"ע

על הטוב יזכרו

מיר ווילן זיך באדאנקען פאר

מו"ה חיים ווייס הי"ו

און מו"ה משה ווייס הי"ו

וועלכע האבן מנדב געווען די

סעודת הילולא פון הייליגן רבי'ן

דער אייבערשטער זאל העלפן אז די זכות פונעם הייליגן רבי'ן זאל זיי ביישטייען צו האבן אלעס גוטס, בני ברוכח חיי אריכי ומזוני רוחי וסיעתא דשמיא

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר; רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 347-509-4908 מיר וועלן פרובירן בעז'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און מבטיח געווען אז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאס דרוקן דעם ספר הקודש אשך בנחל וועט זיכער זען א גרויסע ישיעה און געהאלפן ווערן למעלה מדרך הטבע מיט וואס ער דארף. יעצט האט איר די געלעגנהייט צו האבן א חלק אין דרוקן "אשך בנחל" און געהאלפן ווערן מיט בני חיי ומזוני, וזובת הנונים, רפואת וישועות. רופט שוין 845-248-1651

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה בנציון לאנדא הי"ו צו זיין געבורט פון א מייזל למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע זיינע קינדער געזונטערהייט, דורות ישרים ומבורכים

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502363 / 845-414-8426 / 0797040069 / ענגלאנד 03303502363
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; און נאך < 212-444-9191 / 845-414-8429 / ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361
< BreslevCenter.com >